

Titel: Med Hensyn til de enkelte Paragraffer stal følgende bemærkes:

Citation: "Med Hensyn til de enkelte Paragraffer stal følgende bemærkes:", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r04-shoot-chptrd1e35960.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer stal følgende bemærkes:

§ 366.

De Myndigheder, der her haves for Øje. ere de ovenfor ved § 34 omtalte, altså de Myndigheder, hvis særlige Opgave det er at kontrollere Overholdelse af Sundhedsog Bygningslovgivningen, Margarinelovgivningen, særlige Grene'af Beskatningslovgivningen etc. Da deres subsidiære Forfølgelsesret følge § 34 kun gælder for Sager, der ifølge § 33 ere Politisager, må den her omhandlede forfølgning selvfølgelig også følge Reglerne for disse, kun at der her ikke bor være Tale om „Forelæg". Der henvises derfor i nærværende Paragraf til Kapitel XXVI. med Undtagelse af § 309 samt til de i Kapitel XXVII. til XXIX. indeholdte regler for Appel af Politifager.

§ 367.

Den i 2det Stykke fastsatte Frist er i Virkeligheden af temmelig relativ Beskaffenhed. Om en nægtelse af forfølgningen fra Påtalemyndighedens Side bliver der jo nemlig først Tale, naar der er rettet en Opfordring til den fra den Forurettede eller Andre om at påtale, men saadan Opfordring kan selvfølgelig fremkomme, så længe blot ikke Straffelovens Præskriptionsfrister ere udløbne. Anvendelsen af de her givne Regler ville ikke i Praksis forvolde særlige

Vanskeligheder, eftersom Påtalemyndigheden altid bor sørge for (og uden stort Besvær lan sørge for), På en eller anden Måde at konstatere, hvornår saadan nægtelse har fundet Sted. Ere tre Måneder forløbne derefter, er den subsidiære private Påtale ubetinget afskåren. Er denne Frist endnu ikke forløben, må den Ret. der stal træffe Afgørelse af den fremsatte begæring, skønne over, hvorvidt der er tilstrækkelig Grund til at antage, at den Forurettede i over 14 Dage inden Begæringens Fremsættelse har været bekendt med Påtalemyndighedens nægtelse, og. er der ikke tilstrækkelig Grund til at antage dette, kan Begæringen ikke afvises i Henhold til nærværende Paragraf.

§§ 368 og 369.

Den kontrollerende Myndighed, som der her tillægges Retten, er nødvendig for at værne mod. at Folk uden rimelig Grund og blot som følge af andre private Personers urigtige Forestillinger, Had, Chikane eller lignende stemples som Sigtede eller „Til« talte" måske endog for grove Forbrydelser. Underrettens Myndighed til at prøve Begæringen (henholdsvis om enkelte Retshandlinger, om Forundersøgelse eller om Domsforhandling), strækker sig såvel til den retlige Side af Sagen (om en Handling som den ommeldte kan antages strafbar) som til den faktiske (om der er nogen Grund til at antage, at der kan tilvejebringes det til Domfældelse nødvendige Bevis), hvorhos Retten vil have at undersøge, om Påtalemyndigheden virkelig har nægtet at rejse forfølgningen. samt om denne nægtelse ikke er hjemlet ved § 33, Nr. 1—3, eller sidste Stykke (sir. § 36). om den, der fremsætter Begæringen, kan anses for den Forurettede, samt om Begæringen ikke er for sildig fremsat (jfr. § 367, 2det Stykke). Hvor flere ere forurettede ved en og samme Forbrydelse, må hver enkelt kunne rejse den her omhandlede private forfølgning; men hver af de

øvrige må få for sit Vedkommende kunne slutte sig til den en Gang rejste forfølgning.

Den Afgørelse, der af Underretten træffes i Henhold t'il § 368. 4de Stykke, eller § 369, 1ste eller 2det Stykke, må, hvis den gaar ud på at afvise eller afslå Begæringen, kunne påkæres af den, der har fremsat Begæringen, og hvis den gaar ud på at tage Begæringen til følge, kunne påkæres af den, mod hvem denne er rettet.

Reglen i § 368, 4de Stykke, om, at Genpart af Begæringen altid skal meddeles Påtalemyndigheden, tilsigter særlig at give denne Opfordring til at benytte sin Ret efter § 374 til at indtræde i Sagen.

§ 372.

Er der flere Forurettede, må en af de andre kunne optage forfølgningen, forsåvidt Tidsbegrænsningen i § 367, 2det Stykke, ikke er til Hinder derfor.